

Otevřená společnost, o.p.s.

Uruguayská 178/5, Praha 2, CZ-120 00

informace@osops.cz

V Praze, 12. března 2015

Věc:

<u>Žádost o informace dle zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů</u>

Vážení,

k Vaší žádosti o informace dle cit. zák., jmenovitě o sdělení jaké bylo početní zastoupení žen a mužů na úrovni vrcholového managementu (1), středního (2) managementu a nižšího (3) managementu celé naší společnosti k 31. 12. 2014 a dále o sdělení, kolik je ve společnosti k tomuto datu zaměstnáno žen a kolik mužů, Vám sdělujeme, že

ve smyslu ust. § 15 zák. č. 106/1999 Sb. Vaši výše specifikovanou žádost odmítáme, a to z následujících důvodů:

1.

Kongresové centrum Praha, a. s. není veřejnou institucí ve smyslu ust. § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. Na základě relevantní judikatury, zejména nálezu Ústavního soudu č. l. ÚS 260/06, který uvádí následující kritéria, podle kterých musí být předmětný subjekt (v cit. nálezu státní podnik) zkoumán:

- a) způsob vzniku
- b) hledisko osoby zřizovatele
- c) subjekt vytvářející jednotlivé orgány instituce
- d) existence či neexistence státního dohledu nad činností instituce
- e) veřejný nebo soukromý účel instituce

Kongresové centrum Praha, a. s. (dále "KCP, a. s.") bylo ad a) založeno dle obchodního zákoníku, tj. soukromoprávního předpisu; ad b) jeho zřizovatelem je sice územní samosprávný celek, tedy povinná osoba ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., tento zřizovatel – jediný akcionář však ad c) vytváří a personálně obsazuje jednotlivé orgány společnosti pouze dle soukromoprávních předpisů a ad d) dohled nad společností ve vrchnostenském smyslu tohoto pojmu vykonává pouze v rozsahu své kompetence, udělené mu příslušnými právními předpisy vůči podnikatelským subjektům působícím na území hlavního města Prahy; ad e) účelem založení KCP, a. s. bylo – s ohledem na jeho zakladatelské dokumenty a rozsah podnikatelských oprávnění – především komerční využití a rozvoj vloženého nepeněžitého kapitálu, tedy budovy kongresového centra, přilehlé administrativní a hotelové budovy a dalších souvisejících nemovitostí – převažuje tedy soukromý účel jeho existence.

Veřejnému účelu, jak ho na straně 10 definuje cit. nález Ústavního soudu, tedy KCP, a. s., neslouží: "Pokud jde o hledisko účelu, za kterým byla instituce založena, tj. zda za účelem veřejným nebo soukromým, lze uvést následující. Institucí zřízenou za veřejným účelem je ta, která byla zřízena k uspokojování veřejných či celospolečenských potřeb; má za účel prospět nikoli jen zájmům svým, nýbrž uspokojuje svou činností také potřeby veškerenstva nebo alespoň neurčité části subjektů, jimž činnost instituce slouží k dobru."

S ohledem na převažující soukromoprávní povahu společnosti KCP, a. s. konstatujeme, že ji není možné považovat za veřejnou instituci pouze na základě jediného kritéria, jímž je veřejnoprávní povaha jejího zakladatele. Většina akcí pořádaných v budově kongresového centra je uzavřená (firemní setkání, vzdělávací akce zájmových svazů z oblasti medicíny a farmacie, průmyslu atd.) nebo je účast omezena komerčními podmínkami - zpoplatněním (umělecká vystoupení, společenské akce, přednášky apod.); pouze menšina akcí slouží veřejným účelům.

Takto argumentuje rovněž cit. nález Ústavního soudu (str. 14):

"K častému odkazu Nejvyššího správního soudu na obchodní společnosti (podnikání státu formou obchodní společnosti) a jejich srovnávání se státním podnikem (srov. např. tvrzení "... není důvodu tyto dva způsoby nepovažovat z hlediska práva na informace za zcela srovnatelné" a další), poukazuje Ústavní soud jen stručně (příkladmo) na jejich četné a podstatné rozdíly. Pokud jde o majetkový podíl u obchodních společností, jedná se o subjekt čistě soukromého práva (což se již nedá říci o státním podniku); postavení a právní poměry státního podniku jsou upraveny ve zvláštním právním předpise (zákon o státním podniku), který zohledňuje specifický charakter této právnické osoby, kdežto postavení a právní poměry obchodních společností jsou určovány obchodním zákoníkem (soukromoprávním předpisem); obchodní společnosti hospodaří zásadně se svým majetkem a tímto majetkem rovněž plně odpovídají za své závazky, kdežto státní podnik je subjektem hospodařícím s majetkem státu a odpovědnost státního podniku je omezena pouze na obchodní majetek apod. Není proto možné argumentovat v tom duchu, že pokud by měl být subjektem povinným k poskytování informací státní podnik, měla by jím být analogicky obchodní společnost s majetkovou účastí státu."

Proti rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., je žadatel oprávněn podat odvolání k nadřízenému orgánu. Naše společnost však nemá nadřízený orgán (vztah akcionáři a společností jsou vztahy ryze soukromoprávní, zcela odlišné od vztahu nadřízeného a podřízeného orgánu v systému veřejné správy). Z uvedeného důvodu se aplikuje ust. § 20 odst. 5 zák.č.: 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, dle kterého nelze-li podle ust. § 178 zák.č.: 500/2004 Sb., správní řád určit nadřízený orgán, rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti ten, kdo stojí v čele povinného subjektu (tento názor je v souladu s relevantní soudní praxí, např. rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 30 Ca 83/2008-83). V daném případě tak máte právo podat odvolání k představenstvu naší společnosti,

S pozdravem

lng. Michal Kárník generální ředitel

Kongresové centrum Praha, a. s.